

Publicerad 2013-05-12 12:31 av Heikki Hellman
Författarens egen foto, Kalvholm, Finska viken, Pyttis

LJUSA NÄTTER I MAJ

Inom kort firas igen den skira pingsten.
Min femtionde bröllopsdag, guldbröllop.
Tiden går, åren försvann omärkligt!
Det känns som om du alldeles nyss, i går,
mötte mig i skidspåret på berget
och vi tillbringade vinterdag och natt
på lapplandsfjäll!
Vi övernattade alla sida vid sida vid stockeld,
du under min arm.
Allt var nytt, blygt, oskyldigt, varmt.
Jag anade inte att du blev mitt öde,
en härlig livslång vän.

Sen kom ljusa majnätter, mössöron
och till slut junis sommarnatt utan natt!
Vi satt och talade mellan fyra ögon
många sömnlösa nätter.
Vi hörde, lyssnade på våra historier,
våra öden hade mycket gemensamt.
Vi fortsatte hand i hand.
Sen reste du fjärran till alplandet,
jag kunde inte vara ensam, följde dig!
Vi hade picknick på gröna bergsängen
bland alpblommor,
sedan dess alltid på tu man hand i livet!

Åren rann i väg. Gick igenom
inslag och rutiner i livets drama.
Har haft större och mindre glädje,
även sorg och bekymmer lagom.
Har inte vandrat ensam, innan jag
blev blind i min bekymmerslöshet
och du insjuknade, då började.....
Hur gick det på detta sätt att vi nu vandrar
i världen ensamma båda?
Du ensam i vårdhemmets skydd, jag i världens kyla.

framför oss majs ljusa nätter,

Vi har igen

vår bröllopsdag, men vi firar den inte mera.
Vi stirrar på varandra, ordlösa.
Ditt uttryck i dina ögon frågar, vem är du.
Mina ögon är nästan tårade.
Livet är underbart, kanske det bara upprepar sig!
Väntar livsdramats nästa akt!

© Heikki Hellman, Mors dag 2013-05-12

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Heikki Hellman med Poeter.se id #36177 innehar upphovsrätten